

opnå den huslejetilpasning, der er formålet med indførelsen af den ekstraordinære grundskyld og ejendomsskyld.

II. Andre ændringer.

Efter at statsejendomsskatteåret, der hidtil har været kalenderåret, med virkning fra og med skatteåret 1959-60 ved § 82 i lov om vurdering og beskattning til staten af faste ejendomme, jfr. lovbekendtgørelse nr. 237 af 9. juli 1958, er blevet ændret til finansåret, vil det være hensigtsmæssigt, at der foretages en tilsvarende *omlægning af skatteåret for de amtskommunale ejendomsskatter*, der opkræves sammen med statsejendomsskatterne. En sådan omlægning af det amtskommunale skatteår med virkning fra og med skatteåret 1959-60 foreslås derfor gennemført ved forslaget § 5. I forslaget § 8, stk. 2, er det samtidig fastsat, at de amtskommunale ejendomsskatter for januar kvartal 1959 bortfalder, idet amtskommunerne i modsat fald ville få 5 kvartalers skat i regnskabsåret 1959-60. Da amtsskatterne for kalenderåret 1958 fuldt ud tages til indtægt i regnskabsåret 1958-59, og da forfaldstiderne (1. april og 1. oktober) ikke ændres, har omlægningen af skatteåret ingen betydning for amtskommunernes budgetter og regnskaber. Omlægningen har derimod den betydning, at de refusionsopgørelser, der ved salg af fast ejendom foretages parterne imellem, simplificeres.

I forslaget § 4 er der optaget en bestemmelse, hvorefter *præstegårde*, der drives som landbrug, henregnes til de landbrugsejendomme, der i henhold til lovens § 8 opnår tilskud til regulering af den amtskommunale grundskyld. Ved den forhøjelse af tilskuddet til regulering af den amtskommunale grundskyld, der blev gennemført ved lov nr. 85 af 31. marts 1958, blev tilskuddet samtidig begrænset til kun at gælde landbrugsejendomme. For at få et administrativt anvendeligt kriterium for, hvilke ejendomme der skulle betragtes som landbrugsejendomme, blev det i loven bestemt, at der hertil alene skal henregnes ejendomme, der helt eller delvis er noteret som landbrug i henhold til lovgivningen herom. Da præstegårde, der drives som landbrug, ifølge landbrugsloven ikke kan noteres i matriklen som landbrugsejendomme, kom disse ejendomme ikke ind under tilskudsbestemmelserne, hvilket har været følt som en mangel.

Siden gennemførelsen af de nye tilskudsbestemmelser er det imidlertid ved § 65, stk. 3, i lov nr. 155 af 7. juni 1958 om folkekirkens lønningsvæsen m. v. som noget nyt foreskrevet, at præstegårde, der — efter at udstykning er foretaget i henhold til lov

nr. 537 af 4. oktober 1919 — egner sig til landbrugsmæssig drift, er undergivet opretholdelsespligt som landbrug i medfør af § 2 i loven om landbrugsejendomme, medmindre kirkeministeriet dispenserer herfra. Denne nye bestemmelse muliggør en afgrænsning af de præstegårde, der drives som landbrug, og disse ejendomme foreslås derfor inddraget under tilskudsbestemmelserne i den kommunale ejendomsskattelovs § 8.

I forslaget § 6 er det endelig foreslået, at der indføres en bestemmelse om *rentegodtgørelse* ved tilbagebetaling af for meget erlagt kommunal ejendomsskat svarende til den nye bestemmelse herom i statsejendomsskattelovens § 84.

Opmærksomheden henledes på, at såfremt omlægningen af amtsskatteåret samt præstegårdenes inddragelse under tilskudsbestemmelsen skal gennemføres med virkning for skatteåret 1959-60, vil det være nødvendigt, at nærværende lovforslag vedtages inden 1. januar 1959.

III. Bemærkninger til de enkelte paragraffer.

Til § 2.

Ændringen af lovens § 4 tilsigter at begrænse Københavns og Frederiksberg kommunalbestyrelseres adgang til at nedsætte grundskyldpromillen, jfr. de indledende bemærkninger, afsnit I. Promillen vil efter forslaget ikke kunne fastsættes lavere end den for skatteåret 1958-59 fastsatte grundskyldpromille, der i Københavns kommune er 11 og i Frederiksberg kommune 12.

Endvidere er der — ligesom for købstadkommunerne i § 3 — foreslået indført begrebet „ordinær grundskyldpromille“ som en modsætning til de ekstraordinære grundskyldpromiller, der foreslås gennemført ved det samtidig fremsatte lovforslag herom.

Ændringen af bestemmelsens formulering har i øvrigt alene til formål at udskille de dele af bestemmelsen, der nu er indholdsløse. Det bemærkes herved, at den gældende lovbestemmelses omtale af ejendomsskylden og henvisning til lovens § 1, stk. 2, er uden indhold efter den ved lov nr. 31 af 15. februar 1957 gennemførte fiksering af ejendomsskylden i bykommunerne.

I § 8, stk. 1, foreslås det, at fastsættelse af grundskyldpromillen i henhold til forslaget § 2 første gang skal ske med virkning for skatteårene 1959-60—1962-63, hvilket stemmer med, at den nuværende 4-årige periode udløber den 31. marts 1959.

Til § 3.

Ifølge den gældende affattelse af lovens § 5, sammenholdt med afsnit I i lov nr. 31 af 15. februar